

بسم الله الرحمن الرحيم

نقشه راه صلاح‌الدین برای آزادسازی فلسطین

صلاح‌الدین که در سال 1137 م در عراق به دنیا آمد و در دوران پر از آشوب که سرزمین‌های اسلامی پارچه شده و زیر سایه اشغال صلیبی‌ها بود، به شهرت رسید. او با به قدرت رسیدن در مصر در سال 1169م، مأموریتی را برای تقویت دولت خلافت و متحد کردن مناطق مختلف عرب آغاز کرد. صلاح‌الدین با درک اهمیت وحدت مسلمانان، سرزمین‌های کوچک اطراف فلسطین را از نظر استراتژیک متحد نمود و زمینه را برای یک جبهه متحد علیه صلیبیون فراهم ساخت. نقطه عطف لشکرکشی صلاح‌الدین در سال 1187 برابر با حمله بدنام "رینالد دو شاتیلون" پادشاه مسیحی کراک واقع در اردن امروزی بود، که بالای یک کاروان مسلمانان صورت گرفت. این رویداد یک صلح مؤقت را در هم شکست و فرصتی را برای صلاح‌الدین مساعد نمود تا آرمان دیرینه خود را که آزادی بیت‌المقدس بود متحقق سازد.

تلاش صلاح‌الدین برای وحدت بخشیدن جبهه اسلامی با چالش قابل توجهی از سوی صلیبیون که بالای شهرهای ساحلی سوریه و قلعه‌های کلیدی مانند "کراک و کرک دی مونترال" واقع در اردن امروزی می‌باشد مواجه گردید. این جبهات ارتباط بین مصر، سوریه بزرگ و بخشی از عراق را که محورهای حیاتی دولت صلاح‌الدین بودند، مختل نمود. قبلاً، عمادالدین زنگی با اتحاد سوریه بزرگ، سنگ تهداب وحدت را گذاشت که این اتحاد توسط نورالدین که مصر را با سوریه متحد کرد، ادامه یافت.

قبل از جنگ حطین یک سلسله از حوادث رخ داد که با مرگ شاه "بالدوین پنجم" در سال 582 هجری قمری آغاز شد. درگیری‌های داخلی میان شاهزادگان صلیبی که برای تاج و تخت سرزمین قدس رقابت می‌نمودند، به میان آمد. صلاح‌الدین از این بی‌ثباتی بهره برد و به طور استراتژیک در امور جنگ‌های صلیبی مداخله کرد. ازدواج "گی لوزینیان" با "سیبیل" مادر شاه بالدوین پنجم، سلطنت را به وی بخشید و باعث ایجاد تنش میان "گی دی لوزینیان" و "ریموند سوم" که نامزد دیگری برای شاهی بود گردید. آتش بس صلاح‌الدین با "ریموند سوم" شاه طرابلس در لبنان امروزی، و آتش بس جداگانه با "بوهموند سوم" شاه انطاکیه در ترکیه امروزی، به او اجازه داد تا سیاست صلیبیون را دست‌کاری کند. تجدید ائتلاف با "ریموند سوم" و "بوهموند سوم" به طور استراتژیک حکومت‌های صلیبی طرابلس و انطاکیه را تضعیف نمود که این باعث خشم "رینالد دی شاتیلون" شاه کراک گردید و با وجود آتش بس قبلی، با رهزنی از یک کاروان تجاری توافق خود را شکست. رویکرد دیپلماتیک و استراتژیک صلاح‌الدین برای حل این نقض توافق بی‌اعتمادی و تفرقه بین شاه "گی" و "رینالد" ایجاد کرد و زمینه را برای جنگ حطین فراهم نمود.

صلاح‌الدین از فرصت استفاده نموده صفوف مسلمانان را متحد ساخت و لشکرهایی را در سراسر مصر، بین‌النهرین، موصل در شمال عراق و سوریه آماده کرد. او در سال 583 ه.ق از دمشق حرکت کرد و هدف واقعی خود را که پادشاهی سرزمین قدس بود پنهان کرد. این حرکت نه تنها "رینالد دی شاتیلون" را تهدید کرد؛ بلکه قدرت نظامی و استراتژیک صلاح‌الدین را نیز به نمایش گذاشت. صلاح‌الدین ایوبی مجموعه از حرکات استراتژیک را اجرا نمود که منجر به جنگ سرنوشت‌ساز حطین گردید.

قبل از این درگیری، نیروی کشف وی به پیروزی قابل توجهی در "سپفوریس" الجلیل امروزی دست یافت که ترس و ارهاب را در قلب‌های صلیبیون ایجاد کرد. صلاح‌الدین علی‌الرغم اختلاف نظرها در میان فرماندهان‌اش جنگ سرنوشت‌سازی را انتخاب نمود که آینده‌نگری خویش را به نمایش گذاشت. هدف وی سوء استفاده از اختلافات در صفوف صلیبیون و بهره‌برداری از مرگ شاه "بالدوین پنجم" بود که عزم آن‌ها را تضعیف نمود. اختلافات درونی، انحطاط اخلاقی و عدم اتحاد صلیبیون به سقوط آن‌ها کمک کرد. صلیبیون که حدود پنجاه هزار نفر بودند، در مقابل یک جبهه متحد مسلمانان تلاش به مبارزه نمودند.

صلاح‌الدین از این نقاط ضعف سوء استفاده کرده و یک مزیت استراتژیک ایجاد کرد و دام‌هایی گذاشت که صلیبیون در آن گرفتار شدند. صلاح‌الدین با درک اهمیت زمین و جغرافیا، صلیبیون را به طور استراتژیک به سمت طبریه، در الجلیل امروزی کشانده و آن‌ها را در وضعیت وخیمی قرار داد. صلیبیون خسته و تشنه در دام صلاح‌الدین افتادند. صلاح‌الدین بالای ارتش مسیحی به شکل استراتژیک غلبه نموده و از درگیری مستقیم جلوگیری نمود تا این‌که شرایط به نفع مسلمانان قرار گرفت.

سرانجام، جنگ حطین، که در گرمای سوزان انجام شد، از ضعف‌های صلیبیون در زره‌های حجیم و کمبود آب استفاده نموده و در نتیجه مسلمانان پیروز شدند. جنگ حطین شاهد یک رویارویی شدید بود که صلاح‌الدین با استفاده از جنگ روانی، محاصره و تصرف تندیس صلیب واقعی تأثیرات روانی را بالای صلیبیون تشدید نمود.

پیروزی صلاح‌الدین در حطین نشان دهنده نصرت الهی بود که به کسانی که دین الله متعال را نصرت می‌کنند وعده داده شده است. این جنگ نقطه عطفی در جنگ‌های خلافت و صلیبی‌ها بود که به پیروزی قاطع صلاح‌الدین و تلاش‌های بعدی برای متحد کردن سوریه بزرگ انجامید. شهر بیت‌المقدس پس از 88 سال اشغال صلیبیون به نقطه مرکزی پلان استراتژیک صلاح‌الدین تبدیل گردید. هدف نهایی صلاح‌الدین آزادسازی قدس بود.

او قبل از محاصره قدس، شهر قدس را به طور استراتژیک از دریای مدیترانه جدا نموده و آن را منزوی کرد. صلاح‌الدین برای جلوگیری از نزدیک شدن نیروی دریایی مسیحی با نیروی دریایی مصر همکاری نمود و رویکرد جامع استراتژی نظامی خود را به نمایش گذاشت.

درخشش استراتژی صلاح‌الدین پس از جنگ حطین آشکار شد که با تمرکز او بر شهرهای ساحلی صلیبی مشخص گردید. او با فتح نمودن طبریه، عکا، یافا، عسکالون، صیدا، بیروت، جبیل و غیره، حضور صلیبیون را در منطقه از بین برد. این قلعه‌های ساحلی که مدت‌ها سرزمین‌های مسلمانان را تسخیر نموده بودند، یکی پس از دیگری سقوط کردند و سنگر صلیبیون در هم شکست. او ابتدا با تأمین امنیت شهرهای ساحلی، صلیبی‌ها را از پایگاه‌های دریایی محروم کرد، نیروهای آن‌ها را تضعیف کرد و از کمک‌های اروپایی جلوگیری نمود. تلاش‌های دیپلماتیک خارجی شامل ائتلاف با قسطنطنیه و معاملات استراتژیک با قوای بحری ایتالیایی، محدود کردن نفوذ آن‌ها بر پادشاهی‌های صلیبی بود.

رویگرد حساب شده وی برای حفظ جان و مال، موج بی‌سابقه‌ای از پیروزی‌ها را به حرکت درآورد. این سلسله فتوحات چشم انداز سیاسی را تغییر داده و صلیبیون را تضعیف نمود و در نهایت با آزادی بیت‌المقدس به اوج خود رسید. رهبری صلاح‌الدین عصر جدیدی را آغاز کرد و جنبش استعماری را به چالش کشید و اساس اخراج نهایی صلیبیون را از منطقه بستر سازی نمود.

با پیشروی صلاح‌الدین به سمت بیت‌المقدس، مدافعان صلیبی شهر با چالش‌هایی مواجه گردیدند. با بیش از 60000 جنگجوی صلیبی در بیت‌المقدس، آمادگی‌ها بخاطر سازمان یافتن دوباره نیروهای صلاح‌الدین تشدید شد. استحکامات شهر تقویت گردید، منجنیق‌ها بر روی هر تپه مستقر شدند و خندق‌هایی برای دفاع در برابر محاصره قریب‌الوقوع مسلمانان حفر گردید. درخشش استراتژیک صلاح‌الدین در یک طرح نظامی به خوبی برنامه ریزی شده آشکار شد. او به دنبال متحد کردن نیروهای اسلامی، تضعیف صلیبیون در قلمرو خود، و منزوی کردن بیت‌المقدس از نیروهای کمکی بود. صلاح‌الدین از یک کمپاین رسانه‌ای جهت بسیج نمودن مسلمانان برای جهاد استفاده کرد. فتوحات و پیروزی‌های ساحلی برای جلب حمایت از سراسر جهان اسلام برجسته شد. صلاح‌الدین بیت‌المقدس را محاصره کرد و دوازده روز طول کشید و شهر را بمباران کرد تا این که مسیحیان در 2 اکتبر 1187 تسلیم شدند. توپخانه برتر صلاح‌الدین نقش مهمی در شکستن دیوارها داشت. پس از درگیری شدید، صلاح‌الدین موافقت کرد که با "بالیان دی ایلیین" معروف به بالیان بیت‌المقدس رهبر نظامی برجسته صلیبیون مذاکره کند. صلیبیون با تسلیم بیت‌المقدس موافقت کردند که منجر به مجموعه‌ای از شرایط خاص و پرداخت جزیه شد.

ورود صلاح‌الدین به بیت‌المقدس نشان دهنده آزادی شهر بود. صلاح‌الدین با تعیین جزیه‌های مناسب بالای صلیبیون ترحم نمود. صلاح‌الدین پس از ورود به بیت‌المقدس دستور داد تا شهر را به حالت اولیه آن بازسازی نمایند و تغییرات ایجاد شده توسط صلیبیون را معکوس کنند. به مسیحیان اجازه داده شد که بمانند، جزیه بپردازند و تحت حمایت قوانین اسلامی زندگی کنند. قابل ذکر است که وی پیشنهادات برای تخریب کلیساها را رد کرد. مهربانی صلاح‌الدین به اسیران صلیبی نیز کشانده شد. او زندانیان را آزاد کرد و حتی با خانواده‌های که در جنگ‌های صلیبی شبانه اشتراک کرده بودند، مهربانی کرد. منابع مسیحیان و مؤرخان به بردباری و انسانیت قابل توجه صلاح‌الدین اذعان داشتند که به شدت با جنایات صلیبیون در گذشته در تضاد بود.

هشت روز پس از فتح، مسجدالاقصی تطهیر گردیده و اولین نماز جمعه برگزار شد. قاضی محی‌الدین ابن‌الزکی خطبه قوی ایراد کرد و الله سبحانه‌وتعالی را به خاطر پیروزی بر کفر ستایش نمود و بر کنترل وی بر تمام امور تأکید کرده و برکاتی را که به مؤمنان داده شده بود تصدیق کرد. این خطبه بر اهمیت فتح، قداست و اهمیت تاریخی مسجدالاقصی تأکید داشت. او خواستار پیروی از دستورات الله سبحانه‌وتعالی و ادامه جهاد برای آزادی سرزمین‌های اسلامی گردید.

صلاح‌الدین از بیت‌المقدس فراتر رفت و به مناطق جنوبی و شمالی سوریه بزرگ رسید. قلعه‌های "کراک و کرک دی مونترال" مقاومت کردند که در نتیجه محاصره آن یک سال طول کشید. تسلیمی این قلعه‌ها گام مهمی در تلاش‌های صلاح‌الدین برای تحکیم کنترل خلافت بر منطقه بود. سپس صلاح‌الدین تمرکز خود را به سمت شمال معطوف کرد و مناطقی در طرابلس و انطاکیه را هدف قرار داد. فتوحات در طرابلس و انطاکیه، سنگرهای صلیبیون را تضعیف نموده و منجر به آتش‌بس و تصدیق دستاوردهای قلمروهای صلاح‌الدین گردید.

صلاح الدین فراست سیاسی قابل توجهی را به نمایش گذاشت. او اهمیت استمرار وحدت صفوف اسلام و جهاد علیه صلیبیون را می دانست. یک آتش بس مؤقتی با بعضی از قوای صلیبیون به وی اجازه داد تا بالای تحکیم قوت خویش تمرکز نموده و از مصروفیت های پراکنده جلوگیری نماید.

علما نقش حیاتی در آماده سازی امت برای جهاد، تقویت اعتماد به نفس و ارائه حمایت های فکری داشتند. صلاح الدین رابطه نزدیکی با علما داشت و در مورد جنگ و امور اداری با آن ها مشورت می نمود. قاضی فاضل، یک عالم برجسته، با ارائه مشورت های خویش نقش حیاتی را بازی نمود.

بعد از آماده سازی دقیق، صلاح الدین با دعاهای صادقانه به الله سبحانه و تعالی پناه برد و وابستگی خود را به نصرت الهی اقرار نمود. تواضع و اعتماد وی به الله سبحانه و تعالی در دعاها و سجده هایش مشهود بود که از ذات با عظمت درخواست پیروزی می نمود. عزت و افتخار وی نشانه اخلاص و تعهد وی به شریعت اسلامی بود. همان طوری که عمر بن خطاب (رض) ارتباط جدایی ناپذیر بین وضعیت امت و تعهد آن به شریعت را برجسته نموده و تأکید می کرد که اسلام منبع عزت امت است.

"ما فقط برای عبادت و جهاد آفریده شده ایم"، این ها کلماتی بود که صلاح الدین با ورودش به دمشق تأکید می نمود، که نشانی از تعهد و پایدار وی به ایمان بود. پیروزی صلاح الدین تنها از لحاظ نظامی نبود؛ بلکه ناشی از پذیرش ایمان، پابندی به اصول اسلامی و پیروی از طریقه پیامبر صلی الله علیه و سلم بود. موفقیت وی قدرت زبان قرآن کریم را در بسیج نمودن مؤمنان صادق نشان داده و اهمیت ایمان و جهاد در وحدت جهان اسلام را تأکید می نمود. موفقیت وی در حطین و متعاقب آن فتح قدس نتیجه یک استراتژی جامع بود که شامل وحدت، فراست سیاسی، حکومت، دیپلوماسی و تعهد مخلصانه به جهاد استوار بر اصول اسلامی بود. میراث وی به عنوان چراغی برای رهبری استراتژیک و پیروی شدید به اصول اسلامی عمل می کند.

امروز، امت در وضعیت مشابهی قرار دارد. پسران و دختران امت به شکل بی رحمانه در غزه کشته می شوند. شهرک نشینان یهود- استعمارگر، سرزمین مقدس را اشغال کرده اند و این فقط با نابودی خلافت و متفرق شدن جبهه مسلمانان به دولت های مصنوعی و غیرطبیعی دولت-ملت با حکام مزدور بالای این دولت ها که خادم منافع استعمارگر هستند صورت گرفت. سرزمینی که صلاح الدین آن را از صلیبیون آزاد کرد، سرزمینی که خلیفه عبدالحمید ثانی از آن حفاظت کرده بود، با پیمان قدرت های استعمارگر در دام یهودیان افتاد. هنوز هم امت منتظر یک صلاح الدین دیگر است. منتظر یک قهرمان با عظمت بسان نبوغ صلاح الدین، شجاعت، تعهد به عقیده اسلامی و دوستی با جهاد است.

گردهمایی اخیر حکام مسلمان در ریاض به عنوان یک مقایسه تلخ نسبت به عملکرد صلاح الدین ایوبی عمل می کند. در حالی که این رهبران با سخنرانی ها و بیانات خود جنایات غزه را محکوم کرده اند، کلام آن ها فاقد قدرت تحول آفرین که ناشی از اقدام به ارزش های اسلامی باشد بوده است. غلبه در جنگ مستلزم اقدام عملی می باشد، نه فقط سخن. مثالی از صلاح الدین به ما آموخت که حرف زدن محض بدون اقدام قطعی در پاسخگوئی به وضعیت فوری ناتوان می باشد. رهبران مسلمان که حامی راه حل دو دولت هستند، به جوهر اسلام خیانت می کنند. فلسطین، سرزمین مبارک مسجد الاقصی، نمی تواند بین مردم آن و دشمنانش تقسیم گردد. در عوض، راه حل آن راه حلی است که خود الله عزیز و جبار فرموده است، و کلامش راه حل واقعی می باشد،

﴿وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ أَخْرَجْتُمُوهُمْ﴾ [بقره - 191]

ترجمه: (با آن‌ها بجنگید تا آن‌جا که بالای آن‌ها غالب آیید و آن‌ها را اخراج کنید همان‌طوری که شما را اخراج کرده‌اند).

دعوت نمودن به اقدامات عملی نه تنها وظیفه جمعی است، بلکه نمایان‌گر پابندی ما به عقیده اسلامی می‌باشد. حکم قرآنی برای مبارزه با ظلم و حمایت از کسانی که به دنبال کمک نمودن بخاطر دین هستند باید در قلب‌های مسلمانان بازتاب یابد. سربازان امروز باید به ندای غزه لبیک گویند همان‌طوری که صلاح‌الدین لشکرها را به منظور حفظ مقدسات مسجدالاقصی بسیج نمود. این سربازان عقیده مشترک با عقیده صلاح‌الدین دارند، که عقیده قوی اسلام است. الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ﴾ [انفال - 72]

ترجمه: (و اگر از شما در دین نصرت خواستند پس بالای شماست تا نصرت دهید)

ای سربازان مسلمان! ای فرزندان صلاح‌الدین! تنها اسلام است که می‌تواند ما را احیا کند. تنها اسلام است که ما را حرکت می‌دهد. این اسلام است که به ما یاد می‌دهد تا از الله سبحانه و تعالی بترسیم. این اسلام است که ما را وادار می‌سازد تا از حساب روز قیامت بزرگ ترس داشته باشیم. این اسلام است که ما را وادار می‌کند تا اعمال مان را چه سبک باشد یا سنگین بر اساس فرامین الله سبحانه و تعالی تنظیم نماییم.

ای فرماندهان مسلمان! در برابر تجاوز بی‌رحمانه به برادران و خواهران تان در غزه، واجب است که عمیقاً در مورد وجیبه خود به دفاع از مظلومین و آزادی سرزمین مبارک تأمل نمایید. این تأمل باید بر پایه اصول عقیده اسلامی و آگاهی از حساب‌دهی روز قیامت باشد. آیا شما آرزوی یکی از دو عمل نیک را ندارید، پیروزی یا شهادت؟ آیا شما آرزوی عزت در این جهان و آخرت را نمی‌کنید؟ الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنٍ طَيِّبَةٍ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ۚ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ * وَأُخْرَى

تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ [صف - 12-13]

ترجمه: (تا این‌که گناهان تان را مغفرت نماید و شما را داخل جنت‌های گرداند که در زیر درختان آن جویبارها روان است، و خانه‌های پاک و تمیز در جنت عدن قرار دارد، این پیروزی بزرگ است، و آن دیگر (نصرت و غنیمت دنیایی) که شما آن را دوست دارید، نصرت از سوی الله متعال است و فتح نزدیک است، و مؤمنان را بشارت دهید)

ای فرماندهان نظامی مسلمان مخلص! امروز، زمانی که ما شاهد مصیبت برادران و خواهران خود در غزه هستیم، دعوت به اقدام عملی بازتاب می‌یابد. همان‌طور که امت با این فاجعه روبرو گردیده است، عقیده اسلامی و نقشه راه نجیب صلاح‌الدین ایوبی باید شما را به سمت پاسخ‌های معنادار و تأثیرگذار رهنمایی کند. بسیار مهم است که میان دوران صلاح‌الدین و وضعیت کنونی غزه خط موازات کشیده شود، همان‌طوری‌که رهبری وی قدرت ناشی از عقیده اسلامی را به نمایش گذاشت. نیاز است تا نبوغ سیاسی، استراتژیک و نظامی صلاح‌الدین تجسم گردد. حالا وقت دست به کار شدن است. تعالیم اسلام را بپذیرید و راه صلاح‌الدین ایوبی

را دنبال کنید. بسیج شوید تا از برادران و خواهران تان در غزه دفاع کنید، و در مقابل ظلم کسانی که غضب الله سبحانه و تعالی را به دست آورده اند ایستاد شوید. الله سبحانه و تعالی می فرماید:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ * إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ [التوبة: 38]

ترجمه: (ای کسانی که ایمان آورده اید، چه می کنید وقتی به شما می گویند: «در راه الله بروید» و بار زمین گرفتار می شوید، به زندگی دنیا راضی هستید تا آخرت. پس بهره آخرت چیست؟ زندگی دنیا در آخرت جز اندکی است.* مگر اینکه فرار کنید، شما را به عذابی دردناک عذاب می کند و قومی دیگر را جایگزین شما می کند و در دنیا به او آسیبی نمی رسانید. و الله بر هر چیزی تواناست)

استقامت مسلمانان غزه در برابر مشکلات طاقت فرسا، نمایان گر قدرت ناشی از ایمان تزلزل ناپذیر آن هاست. نیروهای متحد ظلم نمی توانند عزم کسانی را که در راه الله سبحانه و تعالی محکم ایستادگی می نمایند بشکنند. در مقابل، ظالمان خود را از مقابله با روحیه مؤمنان ناتوان می بینند. نیروهای ترکیبی کفار و یهودیان مجهز با تکنالوژی و تسلیحات پیشرفته توانستند مسلمانان غزه را تحت سلطه خود درآورند. به تحقیق که یهودیان کسانی اند که الله سبحانه و تعالی در مورد آن ها می فرماید:

﴿لَنْ يَضُرُّوَكُمْ إِلَّا أَدَىٰ وَإِنْ يَفَاتِكُمْ يُؤْتِكُمْ الْإِدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنصِرُونَ﴾ [ال عمران - 111]

ترجمه: (به شما هیچ ضرری رسانده نمی توانند مگر اذیت و آزار (زبانی)، و اگر با شما جنگ نمایند به شما پشت می گردانند و پیروز نخواهند بود)

کفار که در قلعه های مستحکم محصور شده اند، با قلب های پاره ایستاده اند و نمی توانند با مقاومت مؤمنان مقابله نمایند. تقسیمات کنونی در میان صفوف استعمارگران به وضعیت صلیبیون قبل از جنگ حطین باز می گردد. الله سبحانه و تعالی می فرماید:

﴿لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَىٰ مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقَلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ۗ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾ [حشر - 14]

ترجمه: (آن ها (یهود) هرگز با شما دسته جمعی جنگ نمی کنند، مگر در قلعه های محکم یا از پشت دیوار. جنگ شان در میان خودشان سخت است. آن ها را متحد می پنداری، در حالی که دل های شان پراکنده است؛ زیرا آن ها قومی هستند که نمی اندیشند.)

به عنوان مسلمانان، به ما تذکر داده می شود که اعمال ما در روز قیامت مورد بررسی قرار می گیرد. حاکمان و فرماندهانی که بیکار ایستاده اند و شاهد جنایات ظالمان و طرفدار آن ها بوده اند، پاسخ گوی خیانت خود به امت خواهند بود. دعوت برای بسیج شدن، چه سبک و چه سنگین، ریشه در عقیده اسلامی و سنت نبوی دارد. عدم پاسخ گویی ممکن است منجر به جای گزینی آن ها با سربازانی شود که واقعاً الله سبحانه و تعالی و راه او را دوست دارند. الله سبحانه و تعالی می فرماید:

﴿هَآأَنُتُمْ هَآؤُلَآءِ تُدْعُونَ لِتُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ آللهِ فَمِنْكُمْ مَّنْ يَبْخُلُ وَمَنْ يَبْخُلْ فَإِنَّمَا يَبْخُلْ عَن نَّفْسِهِ ۗ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ ۗ وَإِن تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أُمَّتَكُمْ﴾ [محمد - 38]

ای فرزندان امت در ارتش مسلمانان! بالاخره، به یاد داشته باشید که پیروزی برای اسلام و مسلمین تنها منوط به توانایی‌های انسانی نیست. بلکه از جانب الله سبحانه و تعالی عطا می‌شود و در انتظار افراد صادق و شایسته‌ای است که حاضر هستند در راه دین وی فداکاری نمایند. دعوت برای بسیج شدن دعوتی برای معامله دنیای گذار با آخرت ابدی است. تأسیس خلافت بر منهج نبوت، ضامن جبهه واحد مسلمانان و راه بازیابی عزت و وقار امت است. این دعوتی است که عمیقاً ریشه در عقیده اسلامی و آگاهی پاسخ‌گویی به الله سبحانه و تعالی در روز قیامت خواهد داشت. الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ * وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ * ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَخْبَطَ أَعْمَالَهُمْ﴾ [محمد : 9-7]

ترجمه: (ای کسانی که ایمان آورده‌اید اگر الله را نصرت دهید وی نیز شما را نصرت خواهد داد و قدم‌های تان را محکم خواهد داشت، و کسانی که کفر می‌ورزند نگویند ساری و هلاکت باد بر ایشان و (الله) اعمال شان را تباه میگرداند، این به دلیلی است که آنچه را که الله نازل کرده است نپسندیدند (الله) نیز اعمال شان را تباه نمود.)

نوشته از عبدالرحمن قطز - ولایه پاکستان

برای دفتر مرکزی مطبوعاتی حزب التحریر

18 جمادی الثانی 1445 هـ ق

یک‌شنبه 31 دسمبر 2023 م

مترجم: عبدالرحمن "قاطع"